

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010597
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315010597.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného P. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4.11.2015, č.k. 1T/108/2015-77, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.9.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. D., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 4.11.2015, č.k. 1T/108/2015-77 uznal obžalovaného P. D. za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Za to ho odsúdil podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a na výkon tohto trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to proti rozhodnutiu o vine aj treste. Odvolanie odôvodnil tým, že nemá žiaden pravidelný príjem, nakoľko je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce nie je a žije iba z príležitostnej práce. Nemá z čoho platiť stanovené výživné a pomohlo by mu, keby bolo možné znížiť výšku výživného zo 100,00 Eur na 70,00 Eur.

Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal napadnuté výroky prvostupňového súdu a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku bolo vykonané v súlade so zákon, obžalovaný procesný postup súdu v odvolaní nenapáda a odvolací súd nezistil chyby konania, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pri splnení zákonných podmienok na takýto postup. Obžalovaný bol o mieste a termíne konania verejného zasadnutia riadne upovedomený, pričom osobne prehlásil, že ak sa naň nedostaví, žiada, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti.

Dokazovanie potrebné na zákonné a spravodlivé rozhodnutie vykonal prvostupňový súd v potrebnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný mal počas obdobia uvedeného vo výroku rozsudku vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére D. J., ktorú si neplnil v tom rozsahu, ako je uvedené v napadnutom rozsudku. Správnosť týchto skutkových zistení obžalovaný počas celého trestného konania nenamietal ani nespochybňoval. Počas celého trestného konania, vrátane odvolacieho, sa bránil iba tým, že nepracuje a nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného a prijal by zníženie jeho výšky o 30,00 Eur mesačne. Súčasne však neuvádzal žiadne objektívne príčiny, ktoré by mu prípadne znemožňovali zákonným spôsobom zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie výživného. Tak v prípravnom konaní, ako i odvolacom konaní (pri výsluchu ako zatknutého obžalovaného) vyjadril ochotu zaplatiť dlžné výživné. Príležitosť dodatočne zaplatiť dlžné výživné, čím by došlo k zániku trestnosti jeho konania však nevyužil.

Konanie obžalovaného, tak ako ho správne zistil prvostupňový súd, napĺňa všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný si viac ako tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoju dcéru. Táto vyživovacia povinnosť mu vyplýva z ustanovení zákona o rodine a jej výška bola stanovená súdnym rozhodnutím, citovaným v napadnutom rozsudku. Zároveň naplnil aj zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa ods. 3 písm. c), keď bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch pre takýto čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Galanta, citovaným vo výroku napadnutého rozsudku.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny, nakoľko vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, na ktorý súd aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný jeho výšku, druh ani spôsob výkonu v odvolaní osobitne nenapádal. Odvolací súd sa pri prieskume tohto výroku zameril na to, či sa prvostupňový súd riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami a či vychádzal zo správnych skutkových zistení. Pri úprave základnej trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona správne zohľadnil jeho priznanie a úprimné oľutovanie ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) a jeho predchádzajúce odsúdenie ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 18.5.2012 sp.zn. 2T/108/2012). Pri rovnosti týchto zákonných kritérií neboli hranice trestnej sadzby upravované. Trest bol potom uložený v zákonnej sadzbe a v minimálnej výmere. Vzhľadom na to, že obžalovaný je už tretíkrát trestaný za rovnaký druh trestnej činnosti a predchádzajúce tresty tak zrejme nespĺnili svoj výchovný účel, pristúpil prvostupňový súd správne k uloženiu prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Správne je i rozhodnutie o určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

S poukazom na uvedené zistenia a závery dospel odvolací súd k záveru, že dokazovanie bolo na súde prvého stupňa vykonané v dostatočnom rozsahu, jeho zistenia sú skutkovo a právne správne a konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku bolo vykonané v súlade so zákonom. Preto súd zhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a zamietol ho podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.